

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIAŃSKI**

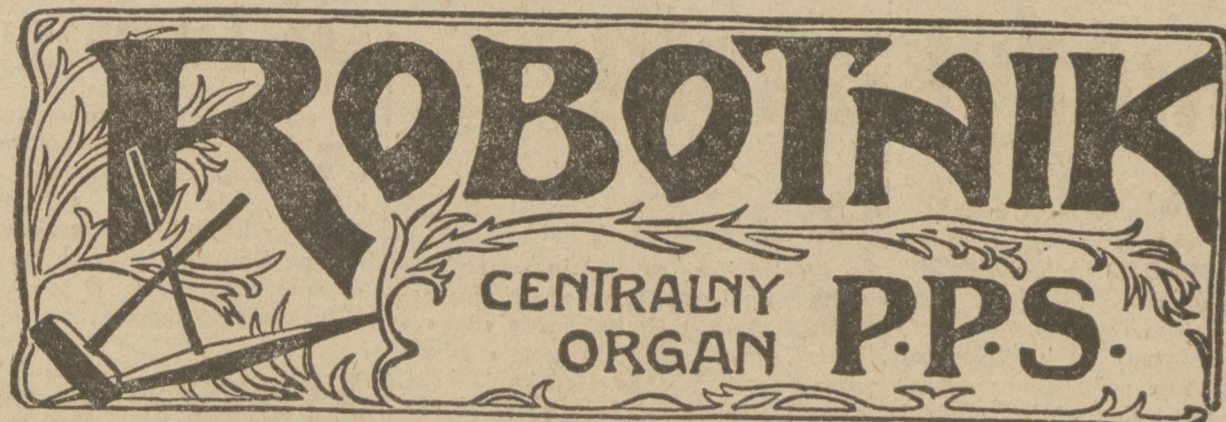
REDAKCJA przyjmuje interesantów od 1 i pół do 3-jej po południu.

Zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.

ADMINISTRACJA czynna od 9-5 bez przerw, w soboty do 3 popoł.

KASA czynna od 12 do 2-jej.

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 5.06-70

DYREKCJA — 2.20-13

ADMINISTRACJA — 5-13-89

DRUKARNIA — 2.75-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Cena numeru 20 groszy

Procesy rozkładu

P. Goebbels, minister propagandy „Trzeciej Rzeszy”, przemawiał w niedzielę wieczorem przez radio; na p. Goebbelsa liczyła — część przynajmniej — zbuntowanych; p. Goebbels nazwał ich wszystkich dyktantami politycznymi, nieponiamami, którzy dla dogodzenia własnej ambicji nawiązują konspiracyjne z „mocarstwem ościennym” i podszcuczają prasę zagraniczną przeciwko swojej ojczyźnie.

P. Goebbels nie wspominał ani o homoseksualizmie, ani o hulankach za pieniądze państwowe; ten temat rozwijał zato ze wszelkimi drastycznymi szczegółami komunikaty „kwatery prasowej partii narodowo-socjalistycznej”. Jeden szczegół zostaje tylko stałe pomijany: przecie owe uczyły i zabawy berlińskie, kosztujące według obliczeń Hitlera dziesiątki tysięcy marek miesięcznie, odbywały się najczęściej pod przewodnictwem Goeringa, za oskarżeniem zaś przywódców „szturmówek” o homoseksualizm setki ludzi wędrowały jeszcze parę tygodni temu do obozów izolacyjnych, dziesiątki szły na śmierć.

Obraz środowiska dyktatury zaskarwił się raptem barwnymi tak wyrażeniami, liniami tak plastycznymi, że dzisiaj każdy Niemiec postawić sobie musi pytanie:

no, pięknie! ale wszak ci właśnie homoseksualiści, trwonicy pieniędzy państwa, uczynili Hitlera dyktatorem; oni nami rządzą; reprezentując „kwiat” hitleryzmu; oni zabijali i zamęczali w obozach w imię Hitlera; teraz jeden odłam wy mordował odłam drugi; ale wszak mordownia sobotnia dokonała się w ramach tego samego środowiska?

Dyktatura, „wolna” od kontroli publicznej, kierowaną rozkazem, historią czy intrygą jednostek, — w momentach swoich wewnętrznych wojen domowych ujawnia zawsze własne rzeczywiste oblicze.

Przebieg wypadków litewskich, które opisaliśmy dokładnie przed dwoma dniami w korespondencji z Kowna, uderza jednym szczegółem: oto korpus oficerski, składający się z ludzi o przekonaniach bardzo rozbieżnych, oświadcza prezydentowi Smetonie: — chcemy kontroli nad Rządem; niesposób, by jakaś grupa kierowała losami kraju na własną tylko odpowiedzialność, bez udziału bez wiedzy tych wszystkich obywateli, którzy są... „objektem rządzenia”. Było to powiedziane dość wstrzeźliwie, ostrożnie. Ale powiedział to korpus oficerski, tradycyjna ostoja wszelkich dyktatorskich systemów rządzenia... Ma dosyć...

Fala dyktatur zaczęła się wznosić w Europie jakieś dwa lata temu. Stopniowo osiągała rozmach coraz to większy. W kilkunastu miesiącach ostatnich przeżywałyśmy bodaj punkt kulminacyjny. I procesy rozkładowe rozwinęły się w sposób, oczywisty już dla każdego, niemal równoległe. Bo, jak pisałem wiele razy, tempo rozwoju stało się gorączkowo szybkie. Tak bywa zawsze w epokach, kiedy kończą się stare ustroje. Dyktatorskie systemy rządzenia grają rolę „ostatniej karty” w rękach kapitalizmu; to ich sens historyczny. Kartę rzucono na stół w okresie zubożenia mas dla wartości demokracji politycznej. W wielu krajach, jak w Niemczech, masy zawierzyły. Raptem błyskawica oświeła „rzeczywistość rzeczywistością”; z poza dumnej maski junaka, który objął władzę, by ocalić przyszłość narodu, wyziera zgnęta fizjonomia prostytutki, kontaktującej z „mo-

carstwem ościennym” dla dogodzenia własnym ambicjom. A z drugiej strony komendant „szturmówek” berlińskich wołał rozpaczliwie w ostatnim swoim rozkazie: „Niemcy! sprzedaliście za nic Wolność Waszą...”

Tych procesów rozkładowych dyktatury nowoczesnej nie powstrzyma żadna moc ludzka; tkwią one w samej naturze i w beznadziejności wewnętrznej dyktatorskich systemów rządzenia.

Mieczysław Niedziałkowski.

Zabrakło dla bezrobotnych...

Stołeczny Komitet Pomocy Obywatelskiej dla bezrobotnych wskutek braku funduszy zredukował ilość wydawanych obiadów do liczby 7.000.

Mimo zmniejszenia ilości obiadów liczby kuchni nie zmniejszono, aby nie utrudniać bezrobotnym otrzymywania obiadów.

Liczba bezrobotnych w Warszawie,

według oficjalnych danych przekracza 20 tys. osób. Liczba uprawnionych do korzystania z pomocy doraźnej, udzielanej przez Komitet Obywatelski sięga 55.000 ludzi.

W wielkiej, milionowej Warszawie je den tylko na ośmiu bezrobotnych może korzystać z obiadów.

Przylot do Warszawy braci Adamowiczów

PRZYMUSOWE LĄDOWANIE W NIEMCZECH.

Ubiegłej nocy bracia Adamowicze zmuszeni byli wylądować z powodu braku benzyny na terytorium niemieckim i spędzili noc na t. zw. leśniczówce Krossen u sołtysa i leśniczego Freese-go.

Korespondent PAT. w Berlinie — pierwszy dziennikarz zagraniczny w Niemczech, który nawiązał bezpośredni kontakt z lotnikami w miejscu ich lądowania — odbył z jednym z nich rozmowę telefoniczną koło godz. 2.30 w nocy.

Samolot wylądował w pobliżu Nedditz - Thiemendorf na wolnym polu na wschód od miasteczka Krossen w Marchii Brandenburskiej. Lądowanie odby-

ło się bez trudności. Aparat zupełnie nie ucierpiał.

Podczas rozmowy lotnicy zaznaczyli, iż do wyruszenia w dalszą drogę potrzebują 20 galonów benzyny, której obiecał im dostarczyć naczelnik gminy.

WYSTARTOWALI DO WARSZAWY.

Bracia Adamowicze wystartowali do Warszawy wczoraj o godz. 9.15 rano. Start odbył się bez trudności i aparat wkrótce wzniósł się na znaczną wysokość.

ZNÓW PRZYMUSOWE LĄDOWANIE W TORUNIU.

O godz. 11.20 lotnicy wylądowali w Toruniu. Lot swój zmuszeni byli przerwać z powodu pęknięcia przewodu benzynowego.

WYLĄDOWANIE NA LOTNISKU MOKOTOWSKIM W WARSZAWIE.

O godz. 16.10 bracia Adamowicze wystartowali z Torunia w kierunku Warszawy i wylądowali po 70 minutowym locie na udekorowanym lotnisku mokotowskim.

Od Torunia samolot typu „Bellanca” braci Adamowiczów pilotowany był przez eskadrę wojskowych samolotów myśliwskich, złożoną z 29 aeroplanów.

Na lotnisku mokotowskim zgromadziły się tłumy w ilości, przekraczającej 15.000 osób. Od godziny 4-jej na lotnisku płynęły dosłownie rzeki publiczności.

O godz. 17 min. 10 na horyzoncie ukazał się klucz samolotowy. Trzy pier-

wsze samoloty wojskowe zatoczyły kształtne koło nad lotniskiem. Ten sam manewr wykonały trzy następne samoloty, poczem ukazał się samolot braci Adamowiczów, poprzedzany przez trzy samoloty wojskowe.

Po dokonaniu przelotu nad lotniskiem samolot Adamowiczów wylądował na środku lotniska.

W tym momencie pod naporem publiczności przerwały się kordony policji. Policja konna daremnie usiłowała izolować Adamowiczów od rozentuzjowanych tłumów, które porwały ich na ramiona, i wśród huraganowych okrzyków i okrzyków poniosły w kierunku bramy lotniska, gdzie zgromadzeni byli przedstawiciele Rządu, miasta, oraz lotniska wojskowego i cywilnego.

Rozległy się tryumfalne fanfary, do Adamowiczów podbiegli członkowie ich rodzin, którzy byli formalnie odpychani przez tłum.

Z wielkim trudem policji udało się doprowadzić Adamowiczów do samochodu, udekorowanego różami.

Z lotniska ulicami miasta przeciągnął korowód samochodów w kierunku Ratusza.

Na ulicach miasta, które przejeżdżał lotnicy, ludność witała ich entuzjastycznie.

Korowód samochodów ppsował się bardzo wolno i dopiero po 35 minutach przybył na Plac Teatralny, który był centralnym punktem uroczystości.

Plac Teatralny, na którym zamarł ruch kołowy, był zalany dosłownie przez tysiączne tłumy publiczności. W chwili ukazania się lotników odegrano z balkonu fanfary. Entuzjastycznie powitalny lotnicy udali się do ratusza, gdzie podejmował ich prezydent miasta.

Po przemówieniach i uroczystościach zarząd miasta st. Warszawy wręczył lotnikom jako upominek honorową odznakę miejską na wstędze.

Bohaterscy lotnicy ukazał się zebrany na Placu Teatralnym tłumom z balkonu sali obrad. Ukazanie ich poprzedziła fanfara.

Następnie odbyło się w sali rady miejskiej zebranie towarzyskie, poczem miasto podejmowało lotników lampką wina.

Po uroczystościach powitalnych udali się bracia Adamowicze na wypoczynek do Hotelu Europejskiego. Wieczorem podejmowani byli przez miasto i Aero-klub obiadem.

Położenie w „Trzeciej Rzeszy” Ostatnie depesze i wiadomości radiowe W oczekiwaniu dalszych egzekucyj

„Reuter” donosi z Berlina, że prawdopodobnie w ciągu bieżącego tygodnia odbędą się jeszcze dalsze egzekucje przywódców „szturmówek”. Obecnie trudno jest jeszcze otrzymać dokładne informacje co do nazwisk 10-ciu osób rozstrzelanych w niedzielę. Wymieniane są jednak przedewszystkiem nazwiska von Alvenslewna, przyjaciela von Pa-

pena oraz jego osobistego sekretarza von Bose. Według informacji agencji „Reutera”, w areszcie znajduje się około 200 przywódców „szturmówek”, którzy prawdopodobnie staną przed sądem wojennym. Kanclerz Hitler, który znajduje się w Berlinie, jest rzekomo całkowicie pochłonięty sprawą przeprowadzenia do końca „czystki”. (PAT.)

„Słowa wdzięczności” Hindenburga

Urządowo komunikują z Berlina: prezydent Rzeszy Hindenburg wystosował wczoraj z Neudeck następującą depezę do kanclerza Hitlera:

„Z przedłożonych mi sprawozdań widzę, że pan przez swe zdecydowane wystąpienie i odwagę, z narażeniem swej własnej osoby, stłumił w zarodku wszelkie knowania zdradzieckie. Ocalał pan naród niemiecki z ciężkiego niebezpieczeństwa. Wyrażam panu za to moje z głębi uczuć płynące podziękowanie i szczerze uznanie.

Z najlepszym pozdrowieniem
Von Hindenburg”

Równocześnie prezydent Hindenburg wysłał do premiera Prus Hermanna Göring’a następującą depezę:

„Z pańską energią i skutecznym postępowaniem przy stłumieniu usiłowanej zdrady wyrażam panu moje podziękowanie i uznanie.

Z koleżeńskim pozdrowieniem
Von Hindenburg”

P. Goebbels też dziękuje

Niemieckie Biuro Informacyjne komunikuje: Minister propagandy Rzeszy wyraził prasie niemieckiej swoje podziękowanie

Komunikat urzędowy

Urządowo komunikują z Berlina: „Czystka” została w niedzielę wieczorem zakończona. Dalsza akcja w tym kierunku nie będzie się odbywała. Tem samym cały zabieg przywrócenia i zabezpieczenia ładu w Niemczech trwał przez 24 godziny. W całym kraju panuje zupełny spokój i ład. Cały naród z niesłychanym entuzjazmem opowiada się za wodzem. (PAT.)

Rozstrzelani

Według doniesień z Berlina liczba osób rozstrzelanych w związku z ostatnim spiskiem ma być znacznie wyższa, aniżeli to podają oficjalne komunikaty. Wśród rozstrzelanych znajdują się również funkcjonariusze policji. (ATE.)

Walka pośmiertna z E. Roehmem

Przywódcą „szturmówek” frankońskich wydał rozkaz, aby członkowie okręgowej grupy S. A. („szturmówek”) niezwłocznie złożyli sztylety honorowe, opatrzone dedykacją Roehma, zastępując je zwykłymi sztyletami służbowymi. Portrety Roehma oraz innych przywódców „szturmówek”, osadzonych z powo-

du zdrady, mają zostać natychmiast usunięte z lokalów służbowych S. A. i zniszczone. Budynek komendy „szturmowej” w Norymberdze, noszący dotychczas nazwę „domu Ernesta Roehma”, nazwany został „kwaterą służbową grupy frankońskiej S. A.”. (PAT.)

Katastrofalny spadek marki niemieckiej

Dzień wczorajszy zaznaczył się na wszystkich giełdach europejskich olbrzymim spadkiem marki niemieckiej. Dewizę na Berlin notowano w Warszawie 200 wobec 209,25 w dniu 28 ub. m., w Zurichu 116,50 wobec 118,75 w dn. 30 ub. m., w Paryżu przy dzisiejszym otwarciu 580 wobec 583 przy zamknięciu

dn. 30 ub. m., w Londynie w późniejszych godzinach 13,37½ wobec 13,10 przy dzisiejszym otwarciu i 13,07 przy zamknięciu w sobotę. Spadek marki niemieckiej został niewątpliwie pogłębiony w związku ze znanymi wypadkami politycznymi w Niemczech. (PAT.)

Dyktatura lotewska

Minister spraw wewn. Gub'is podpisał dekret o zamknięciu i likwidacji wielu stowarzyszeń i organizacji, m. in. lotewskiej Socjalno - Demokratycznej Partji i wszystkich jej oddziałów oraz klubu Rainisa. (PAT.)

Socjalizm amerykański

Po Kongresie w Detroit

Szerokim echem odbiły się obrady, a głównie uchwały Kongresu Amerykańskiej Partii Socjalistów, odbytego w pierwszych trzech dniach czerwca w Detroit.

Zwłaszcza t. zw. „Deklaracja Zasad” wywołała duże wrażenie nawet w wielko-kapitalistycznej prasie amerykańskiej, która albo uderzyła na alarm, albo zaczęła przepowiadać rozłam w szeregach socjalistów amerykańskich.

Zajmujemy się więc może nieco obszerniej samymi obradami, a potem streszczeniem uchwał i ich omówieniem.

OGÓLNE TŁO.

Amerykański ruch socjalistyczny jest stosunkowo stały. Złożyło się na to wiele czynników. Wybitny indywidualizm przeciętnego Amerykanina, duży czynnik różnorodnej emigracji, wygrywanie przez kapitał konkurencji tanich sił przybyszów, a w decydujących chwilach i różnic rasowych: biali, murzyni, żółci; wybujałość szowinizmu amerykańskiego i specjalne nastawienie przeciw prądom i ruchom, płynącym z poza obrębu Ameryki, a wreszcie rozłam, dokonany tuż po wojnie przez komunistów — wszystko to wstrzymało w rozwoju ruch socjalistyczny, a nawet go cofnęło.

Dopiero kryzys ostatni, wypuklenie przeciwieństw klasowych i próba ratunku i wyjścia z kaastrofy przez reformy prez. Roosevelta — wpłynęły na ożywienie i spotęgowanie ruchu socjalistycznego wśród amerykańskiego proletariatu.

Jeszcze jedna uwaga: Amerykańska Partia Socjalistyczna zawsze była radykalna. Od czasu wojny światowej, po zaangażowaniu się Stanów Zjednoczonych w wojnę w r. 1917 — radykalizm ten doszedł do punktu kulminacyjnego. Znane uchwały kongresu socjalistycznego w St. Louis, wypowiedziące się przeciw wojnie już po jej wypowiedzeniu przez prez. Wilsona, doprowadziły do takich dramatycznych rezultatów jak zasądzenie wodza amerykańskich socjalistów Debasa na 10 lat więzienia, a pięciu innych przywódców Amer. Socj. Partii na większe jeszcze kary więzienne. Nie wspominając o innych posunięciach Partii — warto zaznaczyć, że w sierpniu ub. roku na Międzynarodowej Konferencji Socjalistycznej w Paryżu — większość amerykańskiej delegacji socjalistycznej wypowiedziała się za t. zw. rezolucja mniejszości (część skrajnego skrzydła towarzyszy francuskich, towarzyszy z „Bundu” i kilku innych drobnych grup), stając bodaj na pograniczu między stanowiskiem Socjalizmu a komunizmu.

Znając bodaj pobieżnie podłoże, na którym przyszło działać amerykańskim socjalistom, łatwiej będzie zrozumieć ich debaty i decyzje. Dodać należy, że brakło już na ostatniej detroickiej „konwencji” wytrawnego teoretyka i działacza z dużym doświadczeniem — nieodżałowanej pamięci zmarłego w listopadzie ub. r. tow. M. Hillquita.

Ostatni kongres w Detroit skupił przy szło 150 delegatów prawie z całego ogromnego obszaru USA., bo z 42 na ogół na liczbę 48 stanów Unji. Ale w stosunkach amerykańskich nie liczba delegatów gra rolę, bo oni wprowadzili głosują, ale głosują ilością reprezentowanych przez nich członków Partii. Kongres reprezentował ponad 18 tys. głosów, t. j. czynnych członków Partii.

Poza częścią sprawozdawczą i wyborami władz kierowniczych, t. zw. Krajowego Komitetu Wykonawczego — Kongres zajął się określeniem swego sta punktu wobec zagadnień stojących dziś przed całym ruchem robotniczym świata, t. j. wobec kryzysu, faszystów, zbrodni i groźby wojny, zagadnienia Rządu robotniczego, taktyki socjalistycznej: demokracja czy dyktatura, kwestii jednolitego frontu, a specjalnie, jeśli idzie o zagadnienia amerykańskie to Kongres zajął się określeniem stosunku do NIRA, t. j. do t. zw. Adm. Odbudowy Kraju (reformy prez. Roosevelta), Związków Zawodowych: Amer. Federacji Pracy, Partii Farmersko - Robotniczej, wreszcie do kwestii agrarnej na gruncie amerykańskim.

Deficyt budżetowy St. Zjednoczonych

Sekretarjat skarbu Stanów Zjednoczonych komunikuje, że rok budżetowy, kończący się w dniu 1 lipca, został zamknięty deficytem w wysokości 3.989 milionów dolarów. Zadłużenie St. Zjednoczonych wzrosło o 4½ milarda i wynosi obecnie 27 miliardów dolarów. Suma ta jest o pół milarda wyższa, aniżeli w sierpniu 1919 r., gdy zadłużenie państwa osiągnęło rekordową wysokość. (ATE)

PRĄDY I NASTROJE NA KONGRESIE DETROICKIM.

Według opinji „The New Leader”, centralnego organu Partii, Kongres przedstawiał obraz najbardziej nieskonsolidowany w historii Partii. Z trudnością przewodniczący potrafił panować nad wzburzoną salą obrad, co w warunkach amerykańskich jest wielką rzadkością. Gdy na kongresie przed dwoma laty były trzy grupy, to już obecnie sześć odmiennych grup, sześć różnych kierunków przejawiało się. Jest to nie zbyt pocieszający objaw, ale niemniej jest konieczne wskazać na niego. Ta rozbieżność uwidoczniła się głównie przy obradach nad „deklaracją zasad”. **KONKRES PRZECIW STANOWISKU SWEJ DELEGACJI.**

Wyłoniona przez Kongres komisja dla spraw zagranicznych przedłożyła rezolucję, domagającą się poparcia stanowiska, zajętego przez mniejszość na Międzynarodowej Konferencji Socjalistycznej, za którym to stanowiskiem głosowa-

ło 4 delegatów na sześciu amerykańskich. Po bardzo gorącej dyskusji rezolucja, która miała być próbą sił „wojującej grupy” młodych, została odrzucona głosami: 8.344 w stosunku do 7.831. Charakterystycznym było, że za rezolucją głosowali delegaci z małych ośrodków robotniczych, podczas gdy wszystkie większe organizacje wypowiedziały się przeciw.

Ale już na drugi dzień oblicze Kongresu zmieniło się w głosowaniu nad naj ważniejszą sprawą określenia stanowiska wobec programowych zagadnień.

Innym razem zastanowimy się nad tą zmianą, dając obraz dyskusji najwybitniejszych towarzyszy.

T. zw. „młoda gwardja” w tej drugiej sprawie zwyciężyła; należy do niej i tow. Leon Krzycki, prezes Partii, socjalistyczny burmistrz m. Milwaukee, tow. Hoan, tow. prof. N. Thomas i inni — starzy towarzysze i wodzowie amerykańskiego ruchu socjalistycznego. **ZYGMUNT PIOTROWSKI.**

Z całego świata

Krótkie wiadomości telegraficzne

TRAGEDJA LUDZKA.

W Colombos odbyła się w niedzielę uroczystość żałobna, po której narzeczeni w towarzystwie przyjaciół udali się łódką na przejażdżkę po Sekwanie. Gdy łódź miała przybić do brzegu, zderzyła się z płynącą w przeciwnym kierunku łodzią motorową. Z 6 osób, biorących udział w wycieczce tylko jedna została uratowana. Jest to narzeczoną, który dowiedziawszy się o zatonięciu narzeczonej, doznał wstrząsu nerwowego. (ATE).

ZERWANIE TAMY WODNEJ.

Z Madrytu donoszą, że z powodu obsunięcia się skały została zerwana tama wodna pod Murelas del Pan. 9 osób zatonęło. (ATE).

WYROK ŚMIERCI.

Sąd kasacyjny Persji odrzucił apelację wampira Teheranu Ali Askara Burudżerdi, mającego na sumieniu 33 morderstwa seksualne. Egzekucja mordercy odbędzie się na jednym z placów publicznych Teheranu. (PAT).

SENSACYJNE SAMOBÓJSTWO.

W kołach towarzyskich Rumunii, wielkie wrażenie wywołało samobójstwo wdowy po multimilionerze rumuńskim Pascalu oraz jej 22-letniego syna. Ciała obojga samobójców znaleziono w pokoju hotelowym. Powietrze nasycone było gazem świetlnym, wydobywającym się z otwartego przewodu gazowego. Pani Pascal i jej syn odebrali sobie życie wdychając trujący gaz, przyczem śmierć nastąpiła natychmiast. — Powodem samobójstwa była nieuleczalna choroba nerwowa, młodego Pascala, którego matka wydała miliony na leczenie syna, jednak bezskutecznie. (ATE).

WYMIANA TOWAROWA POLSKO-FRANCUSKA.

Państwowy Instytut Eksportowy informuje, iż w okresie od 1 stycznia do 1 maja r. b. dostawy towarów polskich do Francji wyniosły 65,4 milj. franków fran-

cuskich, podczas gdy w analogicznym okresie r. ub. stanowią 72,8 milj. fr. co oznacza spadek przywozu z Polski o 7,4 milj. fr. Jednocześnie wzrosła wartość eksportu francuskiego do Polski, mianowicie z 44 milj. fr. w r. 1933 do 61,1 milj. fr. w ciągu pierwszych czterech miesięcy r. b. W ten sposób na podstawie oficjalnych danych statystycznych francuskich wymiana towarowa polsko - francuska wykazała w okresie do 1 maja r. b. saldo aktywne dla Polski w wysokości 4 milj. fr. Wszystkie prawie najważniejsze pozycje eksportu polskiego do Francji, uległy ograniczeniu z wyjątkiem ziemniaków, nasion siewnych i cukru, których dostawy w r. b. wzrosły w porównaniu z r. ub. (PAT).

MILY GUBERNATOR.

Gubernator stanu North Dakota William Langer skazany został na 18 miesięcy ciężkiego więzienia i 10.000 dolarów grzywny za korupcję i ignorowanie ustaw związkowych. Akt oskarżenia zarzuca mu „oszustwo na szkodę Rządu związkowego”. Gubernator North Dakoty zmuszać miał urzędników opieki społecznej do przelewania pobieranych sum na rzecz wydawnictwa, uzależnionego bezpośrednio od władz stanowych. Gubernator Langer, który w ostatnich wyborach uzyskał znaczną liczbę głosów, postanowił zgłosić odwołanie od wyroku, licząc na wpływowe dzianego areztowania gubernator oświadczył, że przeciwstawi się czynnie pozbawieniu go, wolności i że gotów jest nawet dla swej obrony zmobilizować milicję podległego mu stanu North Dakota. (ATE).

BANKIERZY PRZED SADEM.

Z Detroit donoszą o pociągnięciu do odpowiedzialności 13 najwybitniejszych bankierów tego miasta, oskarżonych o rozpowszechnianie alarmujących wieści o sytuacji bankowej w czasie proklamowania moratorium bankowego na wiosnę

Zmiany w administracji

Dowiadujemy się, że w związku ze spodziewaną nominacją p. Dziadosza na stanowisko wojewody kieleckiego, dyrektorem biura Sejmu ma zostać red. Tadeusz Święcicki, obecny szef wydziału prasowego w prezydium Rady Ministrów.

Wczorajsza prasa popołudniowa donosi, że w bieżącym tygodniu zdecydowane zostaną sprawy związane z personalnym obsadzeniem podsekretarstwa stanu w Min. Spraw Wewn. i w Min. Rolnictwa.

Według krążących pogłosek nie należy spodziewać się, aby liczba podsekretarzy stanu w Min. Rolnictwa zo-

stała utrzymana. Podobno min. Poniatowski zamierza wystąpić z wnioskiem o powołanie tylko jednego podsekretarza stanu w Min. Rolnictwa.

W Min. Spraw Wewnętrznych spodziewane są przesunięcia w administracji.

Wojewoda łwowski, pułk. Belina-Prażmowski ma zostać jeszcze w bieżącym tygodniu mianowany komisarzem prezydentem Warszawy. Miejsce jego zajmie b. minister rolnictwa p. Nakonecznikoff - Klukowski.

Zmiany na stanowiskach wojewodów mają objąć również województwa: wileńskie, tarnopolskie i pomorskie.

Podinspektor policji Szeffer Komendantem Obozu Izolacyjnego

Wczorajsza prasa popołudniowa donosi:

Komendantem obozu izolacyjnego w Berezie Kartuskiej będzie mianowany podinspektor policji Szeffer z Komendy Głównej Policji Państwowej w Warszawie.

Oboz izolacyjny ma się być w Berezynie, w którym do niedawna

zydował 9-ty batalion szkolny szkoły podchorążych rezerwy. Internowani w obozie w pierwszym okresie zatrudnienia będą przy rozbiórce ruin.

W ubiegły czwartek „bawili” w Berezie Kartuskiej wojewoda polski Kostek Biernacki, który na miejscu wydał zarządzenie w sprawie organizacji obozu izolacyjnego.

Gen. Cardenas prezydentem Meksyku

Niedzielne wybory prezydenta Meksyku miały przebieg spokojny. Jedyne w Vera Cruz doszło do zająć, w czasie których jedna osoba została zabita. Rządowy kandydat na prezydenta gen. Lazaro Cardenas uzyskał przyłaczającą większość głosów. O godz. 11 m. 30 były znane następujące wyniki:

Gen. Lazaro Cardenas — 1.093.854 głosów.
Villa Real — 17.161 głosów.
Tejeda (soc.) — 9.477 głosów.
Laborde (komunista) — 6.406 głosów.
Należy podkreślić, że frekwencja wyborcza była niezwykle duża. (ATE).

Mowa Hendersona

Przewodniczący Konferencji Rozbrojeniowej Henderson wygłosił przemówienie na posiedzeniu londyńskiego klubu robotniczego, w którym zaatakował w ostrych słowach politykę Rządu. Henderson wystąpił w pierwszym rzędzie przeciwko przemówieniom ministra lotnictwa lorda Londondery oraz lorda strażnika pieczęci tajnej Edena w Izbie

Gmin w sprawie zamierzonego podniesienia statury liczebnej angielskich sił zbrojnych. Mowy te — oświadczył Henderson — inauguracyjną politykę zbrojeń, która niweczy prace konferencji genewskiej. O ile Rząd angielski istotnie będzie prowadził podobną linię postępowania, wysiłek zbrojeń stanie się nieuczynny. (ATE).

Starcia z faszystami

Z Dublina (Irlandja) donoszą: W niedzielę na zebraniu zorganizowanym przez faszystów zwolenników gen. O'Duffy doszło do ostrych zająć, wywo-

lanych przez stronników de Valery. Podczas bójki 6 osób odniosło rany. Przeciwnicy „niebieskich koszul” przeciwnicy przewody elektryczne, tak, że sala w której odbywało się zebranie została pogrążona w ciemnościach. (ATE)

W Valancienne we Francji aresztowano 13 faszystów w niebieskich mundurach, którzy przybyli do miasta w 3 samochodach i rozlepiali plakaty. W samochodach znaleziono znaczną ilość rewolwerów oraz palek gumowych. Aresztowani staną przed sądem jako oskarżeni o nieprawne posiadanie broni. (ATE).

Urlopy

MAC DONALD.

Premjer Mac Donald rozpoczął w niedzielę swój urlop zdrowotny, który potrwa trzy miesiące. Wyjechał on do swej miejscowości rodzinnej w Szkocji Lossie mouth, gdzie spędzi kilkanaście dn. Następnie w towarzystwie swej starszej córki Izabelli premier uda się do Kanady. Przed odjazdem premier oświadczył dziennikarzom, że wyjeżdża na swój „przymusowy” urlop zarówno z uczuciem radości, jak i smutku. (ATE)

ROOSEVELT.

Z Waszyngtonu donoszą: Prezydent Roosevelt wsiadł w poniedziałek w towarzystwie dwóch synów na pokład krawoznika „Houston” który odpłynął do Honolulu. Roosevelt podczas swej wycieczki morskiej będzie się komunikował drogą radiową z Białym Domem. W waszyngtońskich kołach politycznych krąży pogłoski, jakoby Roosevelt miał zamar skorzystać ze swej podróży, celem spotkania się z japońskimi rzeczoznawcami morskimi. (ATE).

Nowe zasady zwalniania urzędników przenoszenia w stan nieczynny

Jak się dowiaduje agencja PID. na podstawie uchwały powziętej przez Radę Ministrów wydany został okólnik do władz naczelnych urzędów państwowych w sprawie przenoszenia w stan nieczynny urzędników etatowych, oraz zwalniania ze służby urzędników kontraktowych. Przed przeniesieniem w stan nieczynny, urzędy sprawdzać mają, czy przenoszonymu na emeryturę przysługuje już zaopatrzenie. Ministerjum Skarbu ze względów budżetowych przysługować będzie prawo sprzeciwu na się tego rodzaju przenoszeniu. W wypadkach spornych decydować będzie Prezydium Rady Ministrów. Okólnik podkreśla, że przenoszenia w stan nieczynny nie mogą nosić charakteru represyjnego, gdyż przy wykroczeniach stosowane muszą być kary dyscyplinar-

ne. Zalecona zostaje ostrożność przy przenoszeniach ze względu na dobro służby, w tych wypadkach mają być brane pod uwagę zasługi, położone przez urzędnika w okresie niewoli. Urzędy mają również „próbować” czy zwolniony urzędnik nie nadawałby się do innego stanowiska.

Eksport zwierząt z Polski zagranicę

Ministerjum Rolnictwa i Reform Rolnych ogłosiło wykaz powiatów zamkniętych do wywozu zwierząt z Polski zagranicę, począwszy od dn. 21 czerwca r. b. Mianowicie z powodu pomoru i zarażenia zwierząt są dla wywozu niedozwolone powiaty następujące: przeksportie do Austrii: Łuków woj. lubelskiego, Płońsk woj. warszawskiego; z powodu zarazy płucnej bydła rogatego zamknięte są dla wywozu bydła do Belgii, Francji, Szwecji i Jugosławii wszystkie powiaty polskie, zaś przy wywozie do Austrii wszystkie powiaty woj. łódzkiego, pomorskiego, poznańskiego, wiaty woj. białostockiego, kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego, pomorskiego, poznańskiego i warszawskiego, do wywozu i tranzytu do Rumunii wszystkie powiaty woj. łódzkiego, pomorskiego, poznańskiego, warszawskiego, oraz do innych krajów wszystkie powiaty woj. łódzkiego pomorskiego, poznańskiego i warszawskiego. (PAT).

Zwolnienia i aresztowania

W ostatnich dniach zwolnieni zostali aresztowani po zabójstwie ministra Pierackiego działacze Stronnictwa Narodowego w różnych miastach. Dowiadujemy się, że większość z osóbr aresztowanych wtedy została już zwolniona. Zwolnieni zostali — między innymi działacze z Torunia, Czewa, Chojnic, Kościerzyny, Pabjanic, Obornik, Białogostoku i in.

W Pabjanicach władze osadziły zato w areszcie 4-ch innych członków Stronnictwa Narodowego.

Prawa wyborcze kobiet w Brazylii

Z Rio de Janeiro donoszą, że brazylijskie zgromadzenie narodowe uchwaliło ustawę, przyznającą prawo wyborcze kobietom poczynając od 21 roku życia. (ATE).

Telefonem z Moskwą

Agencja „Tass” donosi: w dniu 1 lipca została otwarta komunikacja telefoniczna pomiędzy Moskwą a wszystkimi miastami Polski. (PAT).

Czas odnowić prenumeratę na III kwartał i na mies. lipiec

Krwawa sobota w Niemczech

W oświetleniu prasy zagranicznej

Rewolwa „szturmówek” hitlerowskich, a właściwie prowokacja, która ułatwiła wyróżnienie wszystkich niewygodnych przywódców S. A. i do pozbycia się niektórych innych polityków, wywołała olbrzymie wrażenie na całym świecie. Ani depesze, ani oficjalne komunikaty, ani odezwy „Führera” ani wystąpienia oficjalne „wielkich” nie dały jednak właściwego obrazu tego, co się działo w Niemczech.

Kulisy krwawej soboty w „Trzeciej Rzeszy” nie są jeszcze wyjaśnione. To też prasa narazie zajmuje się jedynie przewidywaniami na temat następstw zająć dla przyszłości hitleryzmu.

KOMENTARZE PRASY FRANCUSKIEJ.

„Kurier Warszawski” donosi z Paryża: „Prasa francuska rozwodzi się nad politykę wewnętrzną Rzeszy oraz nad przyczynami i skutkami puczu. Komentarze są mniej więcej zgodne co do tego, że bezsilność i krwawe represje Hitlera, bezceremonialne wyrzucenie swych własnych towarzyszy broni (Hitler wybił ich jak psy — wyraża się Pertinax w „Journal des Debats”) — oraz przedstawienie w komunikacie urzędowym rozstrzelanych jako degeneratów i nalogowców psycho-patologicznych seksualistów, nie rozwijają krytyki władzy i nie zamyka okresu urzenia wewnętrznego.

Reichswehra występuje teraz na widownię — stwierdza hr. d'Ormesson w „Figaro” — i jest zupełnie możliwe, że to ona będzie trzymała Hitlera w szachu. Dla innych dzienników nie ulega kwestii, że za Reichswehrą ukrywa się siła junckich prusów, a dalej wnosi się cień restauracji Hohenzollernów. Wreszcie większość pism przewiduje niebezpieczne komplikacje z możliwymi reperkursjami na terenie polityki zagranicznej.

Hekatombie narodowo - socjalistycznej poświęca „Temps” dwa artykuły wstępne: jeden, omawiający wypadki z punktu widzenia francuskiej polityki zagranicznej, drugi — wewnętrznej.

W pierwszym artykule „Temps” twierdzi, że ustrój hitlerowski daleki jest od sławetnego zjednoczenia i że likwidacja partii politycznych doprowadziła do ugrupowań wojny cywilnej. Przy wzrastającym kryzysie finansowym i piętrzących się trudnościach na całej peryferji życia publicznego nie jest przesadą mówić o bankructwie doktryn i ideologii ustrojowej.

W drugim artykule „Temps” kreśli głębsze uwagi o teorii władzy autorytatywnej:

„Krwawe wydarzenia niemieckie — pisze „Temps” — rozgrywane są w atmosferze tragicznej i zatrutej, są najlepszym potwierdzeniem faktu, że prawdziwy porządek w państwie nie może się opierać na sile i gwałcie. Siła może być warunkiem niezbędnym dla władzy autorytatywnej, lecz sam ten warunek nie wystarcza. Prawdziwy autorytet rządu nie może być narzucony siłą, lecz musi wypływać ze zgody narodowej. Narzucony gwałtem, tworzy przepaść i rodzi gwałty z przeciwnej strony. Wystarczy porównać — pisze jeszcze „Temps” — atmosferę, którą oddychają narody wolne we Francji i Anglii, z atmosferą konwulsyj i gwałtów, panującą w sferach autorytatywnych, aby zrozumieć ogrom niebezpieczeństwa, wynikającego dla państwa, z „jednostrojnego zagarnięcia władzy”. Nie — kończy „Temps” — nie może zastąpić autorytetu, jakim obdarza rząd, swobodnie wyrażona wola zbiorowa.

„L'insaisissant” pisze, że Niemcy pogrążone są w całkowitym chaosie i będą przebywały dłuższego czasu, by z chaosu tego wyjść. Być może, że komunisty, który wierzył zawsze, że wybije dla niego godzina, nie myli się. Dziennik zapytuje, czy Hitler nie stanie się więźniem generałów, albowiem

„Młodzi idą”

PIS O MŁODZIEŻY ROBOTNICZEJ
Już ukazał się
NOWY NUMER

ni treść którego składają się artykuły:
Roboty podziemna młodzieży;
W kraju „bomby i dynamitu”;
Krwawy wyścig po cudze zyski;
„Ciężkie roboty” młodzieży robotniczej;
W Polsce obozy izolacyjne;
Głosy niewolników;
1 tydzień na 52.
Cena 10 gr.
Zamówienia zgłaszać do Administracji „Młodzi Idą”, Warecka 7.

Reichswehra stała się czynnikiem decydującym.

KONSTERNACJA WE WŁOSZECH.

Rzymski korespondent „Temps” donosi, że wypadki w Niemczech wywołały jak najgłębszą konsternację we Włoszech, albowiem — czytamy w korespondencji tej — wszystko, co podważa dyktaturę w jednym kraju, jest groźnym memento dla dyktatur w innych krajach. Dlatego też Mussolini stale przestrzegał Hitlera przed błędami.

„NOC ŚW. BARTŁOMIEJA” W ŚWIELE PRASY AUSTRIACKIEJ

Wiadomości jakie nadeszły do Austrii drogą urzędową i poufną z Niemiec, odsłaniają całą grozę wypadków, jakie rozegrały się podczas t. zw. „czarnej soboty” w Berlinie i Monachium. Nie ulega już bowiem najmniejszej wątpliwości, że Hitler i Goering urządzili swego rodzaju noc św. Bartłomieja i kazali wprost wymordować przywódców opozycji „lewicowej” i „reakcyjnej”, a więc Schleichera i 7 komendantów, przedstawiając później w komunikacie, jakoby jedni popełnili samobójstwo, a drudzy, opierając się władzy, byli rozstrzelani.

„Reichpost” pisze:
Rewolwa najwyższych przywódców do wodzi, jak dalece proces rozkładu postąpił po stronie narodowo - socjalistycznej. Rumieniec wstydu wywołać musi rozkaz dzienny Hitlera, odsłaniający gan granę moralną partii. Ze zgrozą dowiaduje się społeczeństwo niemieckie, w czyje ręce oddało swoje dzieci. Bo gorszym niż wszystko inne jest fakt, że o moralnych kwalifikacjach przywódców wiedział Hitler, a mimo to krył ich dotychczas swym autorytetem. Wobec takiego stanu rzeczy dalsze komentarze są wogóle zbędne.

Z kół zbliżonych do Rządu austriackiego zwracają uwagę, że stanowisko Hi-

tlera jest niezwykle ciężkie. Dwa i pół miliona członków oddziałów „szturmowych” wyrzuconych na bruk uprawiać będzie w dalszym ciągu propagandę przeciwhitlerowską i to w łonie ludności głównie robotniczej. Pretoriańska gwardia hitlerowska t. zw. S. S., liczy około 10.000 ludzi i jest to znikoma tylko ilość. Także i pod względem gospodarczym sytuacja Hitlera jest ciężka. W szczególności podkreśla się fakt, iż nawet Hitler złożył swój mundur, chodząc w ubraniu cywilnym i że w tem ubraniu przybył nawet do Monachium. Wobec tej sytuacji jest oczywiście trudno stawić horoskopy na dłuższą metę. Jeżeli jednak Hitler pozostał faktycznie sam, w otoczeniu tylko swej gwardji pretoriańskiej, to nie jest wykluczone, że wier na Hindenburgowi Reichswehra podniesie głowę likwidując Trzecią Rzeszę.

OŚWIETLENIE PRASY ANGIELSKIEJ.

„Morning Post”, „Daily Express” i „News Chronicle” twierdzą, że jakkolwiek Hitler jest niewątpliwie panem sytuacji, to jednak ostatnie wydarzenia podcięły prestiż systemu hitlerowskiego w Niemczech oraz znacznie osłabiły Rzeszę. Rozgrywka nie została zakończona. Wszystko wskazuje — piszą te dzienniki, że Niemcy weszły w okres wewnętrznej przemiany, którego skutki nie dadzą się obecnie przewidzieć.

I. K-SKI.

Nowy kurator liceum krzemienieckiego

W związku z objęciem przez p. Juliusza Poniańskiego, dotychczasowego kuratora Liceum Krzemienieckiego, teki ministra Rolnictwa, pan minister W. R. i O. P. mianował kuratorem Liceum Eustachego Nowickiego, byłego kuratora okręgu szkolnego krakowskiego. (PAT.)

Gospodarka w Monopolu Tytoniowym w świetle faktów i liczb

Poza Polskimi kolejami Państwo — największym przedsiębiorstwem państwowym jest chyba Monopol Tytoniowy. Wpływ jego na ogólne stosunki gospodarcze jest wielki, mimo nieznacznej stosunkowo liczby zatrudnionych robotników (ponad 800 osób). Daje on państwu wielkie dochody, jest poważnym źródłem wpływów. Jego polityka w zakresie gospodarki surowców, polityka cen i polityka robotnicza oddziałują wybitnie na ogólne stosunki w Państwie. Wreszcie jest to odcinek gospodarki bez reszty upaństwowionej, odebrany z prywatnych rąk.

Dla tych wszystkich względów ciekawe są dla każdego metody i skutki polityki gospodarczej P. M. T. Zaczniemy od liczb. Dochody z P. M. T. do Skarbu Państwa spadły z 390 milionów rocznie w r. 1930—31 do 334 milionów złotych w r. 1933-34. (Patrz „Małe roczniki statystyczne” wyd. G. U. ST.).

Ceny tytoniu i wyrobów tytoniowych w okresie od 1927 do 1933 roku obniżone zostały tylko jeden raz, pozostając na swym zbyt wysokim poziomie. Wedle tegoż źródła: 1 klg. tytoniu można było przed wojną nabyć za 115 klg. żyta, a w lutym 1934 r. za 572 kilogr. żyta. Cena tytoniu przeliczona w kilogramach wagi żywej wieprza przed wojną kosztowała 19,7 kilo, gdy w lutym 1934 r. — 95,6 kilogramów. A to samo, przeliczone w płacy robotnika rolnego (ordynariusza) wykazuje, że w r. 1927-28 można było nabyć 1 kilo tytoniu za 9,7 dniówek, gdy w r. 1932-33 — za 25,2 dniówek.

Powyższe wyliczenie tłumaczy, dlaczego spadło bardzo znacznie spożycie tytoniu, którego ceny, mimo obniżki jednorazowej, wzrosły w porównaniu do zdolności nabywczej ludności wiejskiej 5-cioкратно w przeliczeniu na cenę żyta, prawie pięciokrotnie w przeliczeniu na cenę wieprza i dwa i półkrotnie w przeliczeniu na dniówkę robotnika rolnego.

Spożycie tytoniu przy tych cenach na wyroby tytoniowe spadło z 23,1 na głowę ludności w r. 1919 do 17 zł. na głowę w r. 1932 i spada, oczywiście, dalej.

Mimo tego katastrofalnego spadku spożycia i braku widoków na polep-

szonienie sytuacji gospodarczej, a dochodzą ludności wiejskiej w szczególności — Monopol Tytoniowy nie zrobił literalnie nic, aby ten stan rzeczy zmienić.

A przecież zrobić mógł wiele w tym zakresie, gdyby tylko zechciał. Twierdzimy, że gdyby mu nie przyświecał jedynie i wyłącznie tylko i na krótką metę zakreszony cel: dawania jaknajwyższych dochodów Skarbu, mógłby pójść na drogę obniżenia cen wyrobów i tak zwiększyć ich spożycie.

Przjrzyjmy się kilku faktom: zużycie surowca krajowego w tonnach, w r. 1928—29 stanowiło 2047 tonn wobec 19.369 tytoniu zagr. A w r. 1932—33 zużycie tytoniu krajowego wzrosło do 5.285 tonn, przy 11642 tonnach tytoniu zagranicznego. Gdy zatem do produkcji tytoniu i wyrobów tytoniowych używano w r. 1928—29 — jedynie 9,5 proc. tytoniu krajowego, to w r. 1932—33 zużywa się go 31 proc. A przecież cena tytoniów krajowych, ustalana i regulowana przez P. M. T. jest bez porównania niższa od cen tytoniu zagranicznego.

Obniżono bardzo znacznie w tym samym okresie wydatki na robociznę przez odebranie trzynastej pensji, dodatków na kształcenie dzieci i t.p. i zmniejszenie ilości zatrudnionych z

Pisaliśmy o zatargu, który powstał na tle artykułu ag. Centropress po zabójstwie min. Br. Pierackiego. Zatarg sięgnął dość głęboko w stosunki polsko-czechosłowackie; spowodował, między innymi — zawieszenie przez Wydział Wykonawczy Związku Dziennikarzy Rze czypolspolitej działalności t. zw. porozumienia prasowego polsko - czechosłowackiego.

Od dyrektora V. Svihovsky'ego, kierownika ag. Centropress otrzymaliśmy w tej sprawie list, którego główne ustępy zamieszczamy.

„Podczas nieobecności i nieobecności mego zastępcy dra W. Fialy redakcja „Central European Press” zamieszczała w kwietniu artykuł nadesłany jej z wewnątrz, w którym mówi się o polskiej polityce wewnętrznej po tragicznym zgrom. ś. p. ministra Pierackiego. Artykuł ten, w którym nadzwyczaj wysoko oceniono osobę ministra Pierackiego i wcale nie pomniejszono jego zasług, nie zaprzeczając z drugiej strony, że polska opozycja odnosiła się do ministra Pierackiego nieprzychylnie, nie zawierał ani jednej niewłaściwości i ani jednego wyrazu, któryby mógł być uważany za wyraz hańbiący pamięć ministra, ba, uwielbający jego cześć.

Gdyby artykuł się ukazał w którymś piśmie czechosłowackim w integralnym, dosłownym brzmieniu, nie byłoby racja przeciw niemu podnosić głosów protestu, ponieważ wyglądałby zupełnie inaczej, aniżeli artykuł zamieszczony na łamach „Prava Lidu”. Gdyby informator polskich czynników urzędowych zwrócił uwagę — co zresztą dla zachowania obiektywności należało uczynić — że artykuły „Prava Lidu” i „Centropressu” różnią się od siebie, że są to dwa artykuły różne, afera nie musiałaby urosć do takich rozmiarów.

Niemniej jednak „Central European Press” („Centropress”) widząc niepożą-

dany skutek, jaki zamieszczenie artykułu odniosło, wydała natychmiast oświadczenie dla polskiej opinii publicznej, które rozszerzone zostało przez PATa. Oświadczenie ukazało się też podczas mej nieobecności i przepisane zostało przez dr. Fialę, który po pobyciu na kuracji właśnie do Pragi powrócił; dodatkowo mogę powiedzieć, że z treścią tego oświadczenia w zupełności się zgadzam, zwłaszcza w tej części, w której się powiada, że artykuł nie powinien być zamieszczony w kwietniu nie już z przyczyn prostego taktu, ponieważ w chwili narodowej żałoby zamknięć mają wszelkie polityczne uwagi i polityczna krytyka. Również nie bez zainteresowania polska opinia publiczna pryncjpie zapewnienie, że p. poseł Stivin, redaktor naczelny „Prava Lidu” na posiedzeniu naszego komitetu oświadczył, że stanowczo potępia zamieszczenie na łamach jego pisma inkryminowanego artykułu w tej formie i w tym czasie, kiedy Polska stała nad otwartym grobem zamordowanego ministra.

Jeżeli w ostatniej części oświadczenia „Centropressu” mówi się o mojej nieobecności w redakcji i o nieobecności dra Fialy, to nie oznacza to, jakobyśmy chcieli wyknąć się od odpowiedzialności i że chcielibyśmy zwać winę na kogoś innego. Zastrzegliśmy się tylko przeciwko temu, aby artykuł przeciwko „Centropressowi” nie wykorzystywano przeciwko praskiemu komitetowi Polsko - Czechosłowackiego Porozumienia Prasowego, którego jesteśmy funkcjonariuszami. W atakach pewnej części prasy polskiej niewiódz niej chodzi o uwłczenie mej czci i zlekceważenie mej działalności.

Szanowny Pan Redaktor pozwoli, że na tem miejscu uczynię kilka uwag osobistych. Dla sprawy polsko - czechosłowackiej i zbliżenia obu narodów nie pracuję od wczoraj i spokojnie mogę mówić o 25-letniej pracy w tym kierunku. Z Polakami współpracowałem już podczas moich studiów w Paryżu, wspólnie z nimi jako naczelny redaktor czechosłowackiego pisma w Kijowie w Rosji prowadziłem walkę przeciwko reakcyjnej biurokracji rosyjskiej. W Polsce współczesnej dużo znajdzie się wybitnych Polaków z Kresów wschodnich, którzy autorowi osobistych kolumn w kilku polskich pismach mogliby dużo powiedzieć a szczerem „polonistwie” niższej podpisane... Dzięki publicystycznej działalności „Centropressu” prasa światowa zamieszcza tysiące artykułów i dziesiątki tysięcy notatek o Polsce, tak że liczba wierszy o Polsce dochodzi do milionów. Zaznaczam, że systematycznie zamieszczano na łamach prasy światowej tylko takie artykuły i wiadomości o Polsce, które stawiały imię narodu polskiego i umacniały pozycję Polski na terenie międzynarodowym. Bez przesady powiedzieć można, że za pośrednictwem „Centropressu” imię Polski stawało się popularne w do datnim sensie i tam, gdzie Polsce najwięcej szkodziła obca propaganda.

Jeżeli przytaczam te fakty, Szanowny Panie Redaktorze, to nie chcę wydawać swego sądu o nich; sąd o „Centropressie” mogą wydać bardziej powołani do tego ludzie. A takimi były, nie obecnie, kiedy stosunki wzajemne polsko - czechosłowackie zostały zamocowane, ale w dawniejszych latach polskie oficjalne czynniki, które tę działalność „Centropressu” uznawały i wysoko oceniły. Za tę działalność i za inne jeszcze zasługi odznaczony zostałem orderem „Polonia Restituta” oprócz szeregu innych wyrazów uznania ze strony urzędowych polskich czynników...

Cóż jednak powiedzieć o uchwale wydziału wykonawczego Związku Dziennikarzy Rze czypolspolitej Polskiej, w której dziennikarze, nie mając pod ręką istotnych dowodów, obok „Prava Lidu” stawiają pod pretekst „Centropress”, ten „Centropress”, który dla Polski tak szczerze i bezinteresownie pracował w Czechosłowacji i zagranicą. Moje uczucia wobec Polski na szczęście nie uależniają się od czasowych nastrojów i zmian, jakie miały miejsce w ostatnich miesiącach w polskiej polityce. Z obranej raz drogi nie zejść a jestem przekonany, że pomimo złej woli czy zaradności niektórych czynników — narody nasze, polski i czechosłowacki przeciw ostatecznie dojdą do porozumienia, bowiem zagraża im to samo niebezpieczeństwo i ten sam ważny cel. Sam zaś oświadczenie nigdy od tego celu się nie oddalę tak, jak nie oddali się odeń „Centropress”, lecz przeciwnie krocząc będziemy wytkniętą drogą aż ostatecznie cel zostanie osiągnięty...
VENCESLAW SVIHOVSKY.

Za dużo, aby umrzeć, za mało, aby żyć

Zarobki robotnicze w Polsce

Z opracowanej statystyki wynika, iż na jesieni 1933 przeciętne zarobki robotnicze w przemyśle polskim wynosiły od 40 groszy do 1,01 zł. za godzinę. Najniższe płace w kwocie 40 groszy za godzinę były w przemyśle drzewnym, najwyższe zaś w kwocie 1,01 zł. za godzinę w przemyśle poligraficznym.

W roku 1933 trwał w dalszym ciągu zniżkowy ruch zarobków robotniczych w wielu dziedzinach przemysłu. W przemyśle przetwórczym spadek płac robotniczych wyniósł w tym roku około 8 proc. w porównaniu z rokiem 1932. Ob-

niżka płac robotniczych była szczególnie silna w tych przemysłach, w których płace nie są regulowane zbiorowo. Najbardziej obniżyły się zarobki w przemyśle: chemicznym, włókienniczym, papierniczym i skórzanym.

Porównanie przeciętnych zarobków godzinnych w okresie największego ich nasilenia w roku 1929 i w końcu 1933 wykazuje ogromny spadek, wahający się naogół w granicach 20 — 40 proc.

Przeciętny zarobek tygodniowy robotników przemysłowych wyniósł w końcu 1933 od 16,14 do 43,71 zł. (PRESS.)

A. ZDANOWSKI.

W hołdzie bohaterom P. P. S.

Podniosła uroczystość w Częstochowie

Proletariat Częstochowy obchodził w niedzielę, dn. 24.VI r. b. podniosłą uroczystość odsłonięcia płyty pamiątkowej ku czci bohaterów walk rewolucyjnych z caratem.

O godz. 10 rano z pod lokalu P. P. S. wyruszył pochód poprzedzony lasem sztandarów, z tow. pos. T. Arciszewskim, czł. Zarządu Gł., tow. Jagodzińskim, tow. Zofją Owczarek - Jagodzińską i delegacją z Warszawy, Łodzi, Sosnowca, Zawiercia, Pabjanic; dalej szły miejscowe organizacje P. P. S., Związków Zawodowych i Mł. T. U. R. okręgu częstochowskiego, następnie orkiestra górnicza w uniformach. Dalej jeszcze niesiono piękny duży wieniec z killooma szarfami od organizacji, poczem postępowali uczestnicy uroczystości. Porządek utrzymywała milicja porządkowa P. P. S.

Na cmentarzu zebrały się tłumy, które, wraz z przybyłym pochodem, skamowały kilkutysięczną rzeszę.

Uroczystość zajął tow. H. Janota, poczem odczytał około setkę nazwisk poległych i zmarłych bohaterów walk i działaczy socjalistycznych, którym wyrażono cześć i hołd przez minutową ciszę, a orkiestra wykonała utwór Chopina. Tow. Janta przekazał dalsze przewodnictwo tow. J. Kazmierczakowi.

Następnie sen. Dębski dokonał odsłonięcia płyty pamiątkowej. Przed oczami zgromadzonych uwidocznił się napis: „Pamięci bohaterów P. P. S. w walce o Niepodległość Polski i Socjalizm—Stow. b. Więźniów Politycznych w Częstochowie”, a niżej: „Tu spoczywa Eugeniusz Hołubiczko, pseud. Kielbik, bojowiec P. P. S., zabity w akcji zbrojnej w 1906 r.” Wykonanie tego uroczystego aktu było połączone z podniesieniem przemówieniem tow. sen. Dębskiego i odegraniem przez orkiestrę „Czerwonego Sztandaru”.

Następnie imieniem C.K.W. P. P. S. i byłego Wydziału Bojowego P. P. S. przemawiał tow. poseł Arciszewski, podnosząc zasługi i ofiarność w walce poległych bohaterów, oraz kończąc apelem o wiarę w zwycięstwo Socjalizmu pod czerwonym sztandarem.

Dalej przemawiali: imieniem Łódzkiego Stow. b. Więźniów Politycznych — tow. Mierzwiński; z Sosnowca — tow.

Kronika organizacyjna

Dzisiaj o godz. 7 wieczór ul. Długa 21 odbędzie się Konferencja skarbników dzielnic.

Dn. 6 lipca odbędzie się zebranie organizacyjne członków dzielnic. Na porządku dziennym poza sprawozdaniem, będzie referowana sytuacja polityczna na tle ostatnich wypadków.

WOLA — CZYSTE. W środę o godz. 6 m. 30 odbędzie się Posiedzenie Komitetu Wyborczego do samorządu.

Papier listowy dla poczty lotniczej

Z dniem 15 b. m. we wszystkich urzędach pocztowych w kraju wprowadzona będzie sprzedaż specjalnego papieru listowego dla korespondencji lotniczej. Papier wraz z kopertą ważyć będzie zaledwie 3,8 gramów i będzie kosztował 5 groszy. Na kopercie znajduje się nadruk „poczta lotnicza”.

Z WCZORAJSZEJ GIEŁDY

Ostatnie wypadki w Niemczech odbyły się silnym echem na giełdzie, która zareagowała poważną zniżką dewizy berlińskiej Berlin notowano w dniu dzisiejszym 205, podczas gdy ostatni kurs wynosił 209,25.

Berlin 205. Gdańsk 172,62. Belgia 123,76. Holandia 359,50. Londyn 26,70. Paryż 34,94. Praga 2. Szwajcaria 172,32. Włochy 45,30.

Meldowanie dzieci nieślubnych

Liczne trudności władzom administracyjnym, jak i rządcom domów następczą kwestia sposobu meldowania dzieci nieślubnych.

Obecnie Min. Spraw Wewnętrznych ustaliło tryb postępowania w tego rodzaju wypadkach.

Przy meldowaniu dzieci nieślubnych wymieniane będą w druczku meldunkowych: stan cywilny matki, nazwisko, imię i miejsce zamieszkania, niezależnie od personalji dziecka.

Ufel i imieniem Okr. Org. Mł. T. U. R. — tow. L. Brus, a na zakończenie tow. J. Kazmierczak odczytał depeche i listy od bratnich organizacji i poszczególnych osób.

Uroczystość zakończono podniosłym okrzykiem: „Cześć bohaterom i niech żyje Socjalizm” — co zebrani trzykrotnie powtórzyli, a orkiestra odegrała „Czerwony Sztandar”.

PŁYTA PAMIĄTKOWA NA CMENIARZU.

Drobni rolnicy u min. Poniatowskiego

Nowy minister rolnictwa i reform rolnych, p. Poniatowski, przyjął wczoraj delegację Centralnego Towarzystwa Organizacji i Kółek Rolniczych, która przedstawiła dezerdaty drobnego rolnictwa. W złożonym p. ministrowi memoriale wysunięto postulat, aby w polityce rolnej Rządu znalazła się na pierwszym planie kwestja produkcji hodowlanej w Polsce, z którą związany jest byt drobnego rolnictwa.

Memoriał podnosi, iż 1 proc. wpływów małych gospodarstw rolnych pochodzi z produktów hodowlanych i że drobne rolnictwo pokrywa 90 proc. całej produkcji hodowlanej w Polsce. W umowach kompensacyjnych i traktatach handlowych z obcymi państwami powinny być na przyszłość zabezpieczone przede wszystkim interesy eksportowe produkcji hodowlanej. Premijowanie eksportu rolnej, kładące dziś główny nacisk na produkcję zbożową, objąć powinno równomiernie także produkcję ho-

dowlaną. Również interwencja na rynku wewnętrznym dotyczyć winna nie tylko cen zboża, ale i zwierząt domowych.

Drobne rolnictwo domaga się dalej przymusowej komasacji gruntów na koszt państwa, oddłużenia rolnictwa i przeszacowania długów według miernika różnego dla poszczególnego działy państwa. Drobni rolnicy wskazują też na konieczność uregulowania definitywnej zaległości podatkowych, które w podatku gruntowym wynoszą obecnie przeszło 80 milionów złotych. W ciągu ostatnich kilku lat wymiar podatku gruntowego w Polsce podniósł się z 46 na 62 miliony złotych przy równoczesnym upadku gospodarczym wsi.

Rolnicy są zdania, iż również kwestja obciążenia podatkowego powinna być wyjaśniona i uregulowana. Min. Poniatowski przyrzekł rozpatrzyć przychylnie zgłoszone dezerdaty, podnosząc, iż sytuacja drobnego rolnictwa szczególnie go interesuje. (PRESS.)

W Suwałkach

Po wyborach do Rady Miejskiej

(Kor. własna).

W dniu 3 czerwca r. b. odbyły się u nas wybory do Rady Miejskiej, według wzorów z 1930 r. W rezultacie lista B.B. otrzymała 14 mandatów na ogólną liczbę 24.

My ponieśliśmy porażkę, gdyż otrzymaliśmy 837 głosów i 2 mandaty. Przeszli do Rady tow. Gałą i Sawicki.

Na porażkę, niezależnie od ucisku administracji złożył się szereg przyczyn,

głównie jednak bezrobocie i nędza.

Należy nadmienić, że życie przemysłowe i robotnicze od kilku lat zupełnie tu zamarło, a to musiało się odbić na postawie mas pracujących i na ich organizacjach.

Nie opuszczamy rąk w pracy partyjnej i zawodowej i wierzymy, że w najbliższej przyszłości nastąpi trwały zwrot na lepsze.

Echa rozruchów głodowych w Żyrardowie

Stanisława Miśkiewicz, mieszkanka Żyrardowa, odpowiadała w sobotę przed sądem za rzekome nawoływanie tłumu bezrobotnych do samosadu nad burmistrzem Żyrardowa, p. Orlikiem, i pobicie posterunkowego.

Jak wiadomo w marcu r. b. wśród bezrobotnych rozpoczęły się zaburzenia na tle głodowym. Magistrat, który wydawał zasiłki w formie żywności zaprzestał udzielania pomocy i pewnego dnia na placu miejskim zebrał się tłum, liczący około 300 ludzi. Bezrobotni wysłali delegację do burmistrza Orlika, prosząc o przyspieszenie wydawania za siłków.

Akt oskarżenia stwierdza, że w momencie, gdy delegacja wychodziła od burmistrza, do jednej z członkiń jej podszła Stanisława Miśkiewicz, zapytując o wynik interwencji.

Gdy usłyszała w odpowiedzi, że miasto będzie mogło wydzielić żywność dla bezrobotnych dopiero za kilkanaście dni, Miśkiewicz — jak dalej twierdzi akt oskarżenia — wskoczyła na schody Magistratu i z okna budynku zaczęła wołać: „Nie zgadzamy się z taką odpowiedzią! Chodźmy rozprawić się z Orlikiem”.

Podniecony tłum rzucił się w kierunku schodów, tymczasem Miśkiewicz pochwycona została przez posterunkowego policji. Usiłowała wyrwać się policjantowi, rzekomo bijąc go po głowie i kopiąc.

Przesłuchiwana przed Sądem nie przyznała się do zarzucanych jej czynów. Świadkowie oskarżenia jednak potwierdzili stawiane zarzuty i Sąd Okręgowy skazał Stanisławę Miśkiewicz na 6 miesięcy więzienia.

Pobyt w uzdrowisku i na lotnisku — przyjemniają ciekawe dzienniki i czasopisma.

Strajk robotników budowlanych w Warszawie trwa bez zmiany

40-ty dzień strajkują robotnicy piekarscy w Pruszkowie

Notatki podane w pismach „Dzień Dobry” oraz „Nowiny Codzienne”, jakoby strajk w piekarniach Pruszkowa został zakończony, SA NIEPRAWDZIWE. STRAJK ROBOTNIKÓW PIEKAR-

SKICH TRWA SOLIDARNIE W DALSZYM CIĄGU. Robotnicy, spieszcie z pomocą strajkującym towarzyszom!

B. prezydent miasta przed sądem

W Sądzie Okręgowym w Warszawie rozpatrywano przed dwoma dniami głośną aferę fałszerstwa w związku z zaległymi podatkami firmy „Horn i Rupiewicz”.

W sprawie tej oskarżonymi byli: urzędnik izby skarbowej grodzkiej Jasiński, urzędnik firmy „Horn i Rupiewicz” Grocholski, aferzysta od podatków Bosiacki, oraz b. prezydent m. Warszawy Jabłoński, oskarżony o pomoc

przy oszustwie przez polecenie dokonania fałszywego zapisu w księgach handlowych firmy „Horn i Rupiewicz”, oraz o podżycowanie weksli, które miały być „zafalowanie” umorzenia podatku firmy zapłacono urzędnikowi Jasińskiemu i aferzyście Bosiackiemu.

Sprawa uległa odroczeniu wskutek niestawiennictwa świadków.

I. K.

Zajście na akademii Policzek jako argument w dyskusji

W swoim czasie na jednej z akademii, odbywających się w Radzie Miejskiej, b. radny miejski Rosenthal odezwał się uszczypliwie o przemawiającym z trybuny ówczesnym komisarzem prezydencie a obecnym ministrze Kościalskowskim. W obronie osoby p. Kościalskowskiego wystąpił działacz Związku Lokatorów Bachramowicz, który oświadczył, że nie może słuchać słów obrażających p. Kościalskowskiego, gdy

„sam jest członkiem obozu rządowego”. B. radny Rosenthal w odpowiedzi na to oświadczył: „w takim razie jest pan szpiclem”.

Bachramowicz odpowiedział policzkiem. Na rozprawie w sądzie grodzkim sędzia stanął na stanowisku, iż wobec wzajemności obelg i obrazy, należy wydać wyrok uniewinniający.

I. K.

„Sfery gospodarcze” wciąż krążą dokoła sprawy ubezpieczeń

Organizacje gospodarcze wystąpiły do Ministerjum Opieki Społecznej o znovefizowanie przepisów rozporządzenia wykonawczego do ustawy scaleniowej w

przedmiocie terminów poboru składek na rzecz Ubezpieczalni Społecznych. Obecnie obowiązujący termin ostateczny dnia 10 każdego miesiąca, następującego po miesiącu składkowym jest, zdaniem sfer gospodarczych niedogodny, gdyż wpływy w pierwszych dniach miesiąca zawsze zawodzą. Z tego względu należałoby termin uiszczania składek przesunąć na dzień 30 każdego następnego miesiąca. (PID.)

Ulgi wojskowe dla słuchaczy szkół artystycznych

Ministerjum Oświaty w porozumieniu z Ministerjum Spraw Wewnętrznych umieszcza w spisach uczelni, których słuchaczom przysługuje prawo do odroczeń służby wojskowej, szereg szkół typu artystycznego. Prawo do odroczeń przyznano Konserwatorjum Muzycznemu w Warszawie, oraz nowoutworzonemu Instytutowi Sztuki Teatralnej.

Wyścigi konne

ZAPISY NA DZIS.

Jon. 1. 2.000 zł. Dyst. 1600 mtr. Torino. Tintoretto. Qun pourras? Ferrydor. Parlier.

Jon. 2. 1.800 zł. Dyst. 2400 mtr. Babinicz, Manfred. Labor. Fatma II.

Jon. 3. 1.600 zł. Dyst. 1600 mtr. Violetta. Kydonja. Nike. Florencja II. Fosgen. Kabira.

Jon. 4. 3.000 zł. Dyst. 2100 mtr. Wagram. Wigor. Amor II. Jawor.

Jon. 5. 2.500 zł. Nagroda Sprzedażna dla 3 l. og. i kl. Dyst. 1600 mtr. Goldella II 750 zł. Fabja 1500 zł. Sekunda 1500 zł. Mohacz 1000 zł. Rokiczana 1500 zł. Furiosa 1800. Melodja 1500 zł. Baronówna II 1500 zł. Kansas 500 zł.

Jon. 6. 1.600 zł. Hidalgo. Sekunda. Turol. Kinga B. W. Akwaforta. Wicher III.

Jon. 7. 1.400 zł. Dyst. 1800 mtr. Gerwazy. Felka. Vilma. Hera III. Fra Diavolo II. Fronda. Rokiczana. Melodja.

Jon. 8. 2.500 zł. Nagroda Sprzedażna dla 4 l. i st. og. i kl. Dyst. 1600 mtr. Herminja 1000 zł. Złota Pantera 1000 zł. Plica 1000 zł. Grigollatis 200 zł. Parbleu 1000 zł. Sternblume 1000 zł. Fenomen 1000 zł. Fra Diavolo 500 zł. Manru 200 zł.

Jon. 9. 2.400 zł. Dyst. 2100 mtr. Chapeau bas. Wigor. Adam. Los. Hermes II.

TYPY NASZEGO SPRAWOZDAWCY.

1. Torino, Ferrydor.
2. Babinicz, Labor.
3. Kydonja, Kabira.
4. Wigor, Wagram.
5. Furiosa, Goldella II, Rokiczana.
6. Wicher, Hidalgo, Kinga B. W.
7. Rokiczana, Fra Diavolo II, Hera III.
8. Sernblume, Parbleu, Herminja.
9. Los, Hermes II.

„Jednolity front” kamieniczników

Dwa działające dotychczas odrębnie związki zrzeszeń własności nieruchomości w Polsce połączyły się w jedną organizację pod nazwą „Polski Związek Właścicieli Nieruchomości Miejskiej”. Prezesem nowej organizacji wybrany został Artur hr. Potocki, pierwszym wice-prezesem i urzędującym zastępcą prezesa b. minister Kazimierz Tyszką.

Nowa organizacja skupia wszystkie zrzeszenia właścicieli domów w Polsce w liczbie ponad 200. Niektóre miasta w kraju posiadają po kilka lokalnych organizacji własności nieruchomości, jak np. Warszawa — 4, Kraków — 3, Łódź — 4, Lwów — 3. Obecnie wszystkie te odrębne organizacje miejscowe łączone będą w jedno zrzeszenie dla każdego miasta.

Właściciele domów spodziewają się, iż jedność organizacyjna ułatwi im obronę interesów własności nieruchomości w miastach. (PRESS)

553-00

Zegar telefoniczny

Mimo, że zegar telefoniczny Warszawa, który otrzymał Nr. 553-00, oficjalnie uruchomiony został dopiero wczoraj, już w niedzielę miał on przeszło 8.000 połączeń. Zegar ten mówi godzinny i minuty, powtarzając je po 6 razy na minutę, na odpowiedź przeto zegar trzeba czekać około 10 sekund. Jednocześnie do zegara może łączyć się 18 osób.

Zarząd telefonów posiada tylko jeden mechanizm mówiący, który w razie uszkodzenia będzie wyłączany na czas naprawy, a wtedy Nr. 553-00 będzie dawał sygnał „zajęty”.

Podczas nieczynności zegara, wskazanie czasu można będzie otrzymywać w Biurze zleceń, tel. 07.

Technika - Nauka - Literatura - Sztuka

WYSTAWA KSIĄŻKI SOWIECKIEJ W WARSZAWIE

Wystawa obecnie organizowana (w salonach IPS) nie jest pierwszą tego typu organizowaną zagranicą przez Międzynarodową Księgarnię. Podobne wystawy były już zorganizowane w Nowym Jorku, Kolonii (wystawa prasy), Wrocławiu, Paryżu (wystawa sztuki dekoracyjnej) etc.

Na wystawie warszawskiej zebrano około 2 tys. książek, wydanych w ciągu ostatniego 1/2 roku przez sowieckie instytucje wydawnicze.

Główny nacisk położono na książkę piękna, a więc artystyczne wydawnictwa klasyków rosyjskich, ilustrowane przez najznakomitszych grafików i rysowników Faworskiego, Krawczenkę, Gonczarowa, Kuzmina, Lebediewa i za stępy innych, książki dla dzieci i książki o sztuce, z których większość to dzieła wysokiego kunsztu wydawniczego.

W następnych działach zobaczymy wzorowe książki naukowe specjalnie: medyczne, techniczne i inne z przejrzystymi tablicami i wykresami, dalej interesujący „dział narodowościowy” — książki drukowane w 70-u językach, używanych na terytorium ZSRR, w dziale tym uderza piękny układ graficzny książek drukowanych w alfabecie gruzińskim i ormiańskim, które wyglądają, jak piękny haft o delikatnych ściegach.

Publiczność warszawska, która z takim przejęciem śledziła tragiczną przebieg bohaterstwa wyprawy „Czeluski” zainteresują pewnie także żywo dzieła literatury polarnej — wydawnictwa naukowe i popularne oraz pamiętniki wypraw polarnych razem z ostatnio wydanymi reportażami o przygotowaniach „Czeluskinowców”.

Oddzielnie wystawione zostaną ostatnie wydane karty geograficzne oraz plakaty, wreszcie obszerny dział czasopism, głównie artystycznych.

PROJEKT POLSKIEJ WYPRAWY W HIMALAJE

Wśród polskich organizacji sportu wysokogórskiego wysunięty został niezwykle śmiały plan urzędzenia wyprawy naukowej do najwyższych szczytów gór, niezdojanych szczytów Himalajów. Wyprawa taka jest jednakże jeszcze kwestią kilku lat, gdyż nasi taternicy musieliby zdobyć przedtem odpowiednie wyszkolenie. Urządzone w roku bieżącym dwie ekipy naukowe do Szpicbergen i do gór Atlasu traktowane są jako wstępne treningi.

NOWE LOTY DO STRATOSFERY.

Pod auspicjami „National Geographic Society” i „Army Air Corps” przy-

gotowuje się w Ameryce nowy wielki lot do stratosfery. Lot ten odbędzie się już wkrótce. Balon w tym celu przygotowany będzie miał niesłychaną w dziejach aeronautyki pojemność trzech milionów stóp sześć. Wyprawą kierować będą major William Kepner, jako pilot i kpt. Albert Stevens jako obserwator i fotograf. Wzlot nastąpi z kotłowni górskiej pod Black Hills w stanie północnej Dakoty. Aeronauci zabiorą ze sobą olbrzymi spadochron o średnicy 80 stóp na wypadek odwarowania się gondoli od balonu. Projektowane jest wzniesienie się do wysokości 24 tys. m.

Drugi wzlot do stratosfery planuje inż. Picard, brat znanego belgijskiego uczonego. Towarzyszyć mu ma jego małżonka, która celem otrzymania świadectwa aeronautki dokonała sama lotu z Detroit do Leamington w kanadyjskiej prowincji Ontario. Lotu dokonała w nocy, jak tego wymagała w tym wypadku przepisy aeronautyczne.

KSIEGA PAMIĄTKOWA O EKSPEDYCYI „CZELUSKI”

Grupa pisarzy, artystów i uczonych z pośród rozbitków „Czeluski” przystąpiła do opracowania zbiorowej książki pamiątkowej o ekspedycji. Redagują ją książkę pisarze: Siemionow, Gromow i Bajewskij; ilustrują Kieszołnikow, Nowickij, Szafran i Mikoszy.

Pozatem Siemionow pisze sztukę teatralną oraz powieść na tle ekspedycji „Czeluski” — zaś lotnik Kulygin (z eskadry Kamanina) pisze książkę o morskiej i lotniczej akcji ratunkowej.

KTO BYŁ AUTOREM POLSKIEGO HYMNU NARODOWEGO.

Ostatni numer „Muzyki” zamieszcza studium znanego muzykologa polskiego, prof. Lucjana Kamińskiego p. t. „Kto był autorem polskiego hymnu narodowego?”

W swym studium autor wywodzi, że wersja, ogólnie przyjęta w szerszych kręgach społeczeństwa polskiego, według której autorem hymnu narodowego był Michał ks. Ogiński, jest nieścisła. Prof. Ł. Kamiński po obszernym wstępie historycznym, w którym podaje w syntetycznym skrócie cały posiadany przez naszą muzykologię materiał, dowodzi, że nasz hymn narodowy powstał przed epoką legjonów Dąbrowskiego, jako pieśń ludowa i stał się w obiegie reprezentacyjny.

W ten sposób w długotrwałej polemice na temat pochodzenia polskiego hymnu narodowego, która zdawałoby się, została zamknięta przed dwoma laty cyklem artykułów dr. St. Zetowskiego, następuje obecnie nowy zwrot. Prawdo-

podobnie nowa teza prof. Ł. Kamiń-

NA SZEROKIM ŚWIECIE.

Prasa holenderska donosi, że pospiesznie samolot, utrzymujący regularną komunikację między Amsterdamem a Batawią został zaopatrzony w kombinowaną stację nadawczą, która pozwala na stałe połączenie radiowe tak z Bandoeng na Jawie, jak i z Amsterdamem. Jeżeli samolot jest nad Indiami pracuje stacja na krótkich falach, gdy zaś odległość od Indii zwiększa się, połączenie radiowe utrzymywane jest przy pomocy fal długich.

Najsławniejsi mówcy rzymscy nie przy puszczali, że klasyczna łacina będzie kiedyś rozpowszechniana przez radio. Watykańska stacja nadawcza używa obecnie łaciny jako normalnego języka programowego prawdopodobnie z tego powodu, że książka różnych narodowości, którzy są słuchaczami tej rozgłośni, umieją wszyscy po łacinie. Zwolennicy łaciny jako języka międzynarodowego z faktu tego wyciągała daleko idące wnioski co do ewentualnego wprowadzenia łaciny na stałe do stosunków międzynarodowych.

PAMIĘCI EDISONA.

Ku uczczeniu pamięci wielkiego wynalazcy Edisona projektuje Międzynarodowe Towarzystwo im. Edisona wybudowanie gigantycznego mauzoleum i

Dolarówka

Wczoraj podczas ciągnięcia dolarówki główne wygrane padły na następujące numery:

12.000 dolarów na Nr. 1.147.031.
Po 3.000 dol. na N-ry: 1.276.445 298.168
Po 1.000 dol. na N-ry: 250.284 694.585
483.918 585.290 716.583 1.472.740 1.410.693
Po 500 dol. na N-ry: 730.199 502.790
301.300 227.348 1.037.531 941.594 1.099.460
1.493.500 208.227 1.097.570
Po 100 dolarów na N-ry: 1465007
139481 129798 868123 1493859 31386
207235 57474 520461 1001074 3199 840761
880752 1475934 372472 955968 1352968
1277779 371851 798223 238978 1196400
1113963 258472 43960 357117 1272769
597790 263292 270404 315572 512013
1040289 1289811 1229590 194669 1043881
1247856 101558 164278 1321053 379473
277212 764382 1309058 4811572 498015
238690 1166724 1418458 1305587 381322
1420829 578370 399116 496144 493775
1440634 337939 1168872 388138 1050783
895328 1039486 562776 1375001 64239
135527 736302 1078765 1282889 237872
497896 1405010 637591.

Beverley Nichols

86) DZWON NA TRWOGĘ

Z upoważnienia autora przetłóżyła z angielskiego

Wacława Komarnicka

Coprawda pierwsza część tych zabiegów nie leży jeszcze w naszej mocy. Nie możemy wywierać wpływu na embrjon. Nie możemy w zgóry określonym kierunku zmienić zwojów mózgowych i układu gruczołowego płodu. Ale przypomnijmy sobie na chwilę, co robi się z niemowlętami, aby już po urodzeniu, zaszczepić im niewolnictwo.

Co wieczór dzieci zasypiają przy dźwiękach gramofonów, powtarzających: „Cieszę się, że jestem niewolnikiem... Cieszę się, że jestem niewolnikiem!” Przez cały czas snu wpływ ten działa, wpajając w dziecko uczucie zadowolenia, przekonywując je, że byłoby nieszczęśliwe, gdyby żyło jakimkolwiek innym życiem.

Przy pomocy niewinnych i prostych podstępów wpaja mu się dzień po dniu wstręt do zbytku, do wszystkiego co należy do wyższej postawionej klasy. Piękne kwiaty i kuszące czekoladki stoją w kącie dziecinnego pokoju. Oczarowany dzieciak zbliża się do nich. Dofyka kwiatów i czekoladek. Nagle — ostry szok elektryczny! Dziecko cofa się, wyjąc z przerażenia. Ilekroć dotknie tych ślicznych rzeczy, doznaje bólu

Zaczyna więc stopniowo ich nienawidzić. Nie chce już tych rzeczy. Niech je sobie ma wyższa klasa! Uczucie to pozostaje na całe życie. Dziecko staje się niewolnikiem, ponieważ nauczone je, aby chciało być niewolnikiem.

Poproszę was teraz, o zastosowanie tej prostej, popularnej wersji faktu naukowego do tematu, który nas zajmuje obecnie. Przypuśćmy, że w pokoju naszych dzieci znajduje się komplet żołnierzy do zabawy. Komplet taki znajdziemy w każdym niemal pokoju dziecinnym na świecie. I przypuśćmy, że dzieci wasze, ilekroć dotkną tych żołnierzy doświadczają za każdym razem szoku elektrycznego. Bardzo to doprawdy śmieszny pomysł i śmieję się wprost do rozpuku, gdy to piszę. Niema więc potrzeby rozwodzić się dalej nad punktem tak jasnym i który tak łatwo wyśmiać.

Ale co rzeczywistość jest dziwne... a nawet znacznie gorzej, niż dziwne... to wogóle pomysł darowywania dzieciom żołnierzy do zabawy. Nie jest to bynajmniej śmieszne i nie budzi we mnie najmniejszej ochoty do śmiechu. Jak już zaznaczyliśmy, umysł dziecka jest niesłychanie delikatny. Wrażenia, otrzymane przed osiągnięciem wieku młodzieńczego, pozostawiają na nim ślad na zawsze. Mogą napozór ulec zapomnieniu, mogą je pozornie przyswójć inne wrażenia, podobnie, jak kora dojrzałego drzewa, pokrywa czasem rany, które drzewo otrzymało, gdy było jeszcze pędem. Ale w głębi, w podświadomości, wrażenia te pozostają zawsze świeże i przez całe życie wpływają na postępowanie i kształtowanie się przekonania dziecka.

Pomyślcie więc tylko, co robicie, dając małemu chłopcu żołnierzy do ręki. Żołnierze — zgodzicie się chyba ze mną — to emblematy wojny. To zewnętrzny i widoczny znak wojny. A te żołnierzyki do zabawy są ładne, barwne, wesołe, zabawne. Mówicie więc tem samemu dziecku. „Wojna jest ładna i barwna. Jest wesoła. Jest bardzo przyjemna. Wojna to zabawa. Zabawa!! To najlepsza zabawa na świecie! Znacznie lepsza od nauki naprzykład. Wystarczy zobaczyć, o ile ładniejsze są żołnierzyki od głupich zwierząt w twojej arce Noego. Wojna jest też znacznie zabawniejsza od sztuki, napewno bowiem nie znajdziesz w swym pudełku z farbami równie pięknych kolorów, jak czerwona barwa mundurów tych żołnierzy”.

Nie mówicie tego oczywiście słowami, ale mówicie w gruncie rzeczy zawsze, ilekroć synek wasz leży na podłodze, ustawiając swe zabawki w szeregi.

„Bum”, strzelają działa: „Rach - tach - tach” odpowiadają wróg. Szereg małych postaci pada. Ogień na kominku dziecinnego pokoju traska wesoło. Czarujące widowisko, nieprawdaż? A jednak, o ile macie trochę wyobraźni, możecie dziwne rzeczy ujrzeć w blasku kominka. Może się wydać, że małe figurki bynajmniej nie leżą spokojnie, potem, jak z brzękiem metalu upadły na podłogę. Zdaje się, że ręce ich i nogi zaczynają się skręcać i widać, a czerwona barwa mundurów zaczyna ciec. I bodajże... tu serce nagle przestaje wam bić... jakaś mgła pełźnie po ziemi... żółta mgła... i gdy dotkną małych postaci, zaczynają one widać się jeszcze gwałtowniej, w sposób, który byłby bardzo zabawny, gdyby nie przypominał tak bardzo... (D. e. a.)

Wochenschrift”, że w jednym ze szpitali wiedeńskich udało się przypadkowo stwierdzić, że u osób chorujących na dławicę sercową (angina pectoris) występowały ataki po spożyciu pewnych potraw, jak np. marchwi, pomidorów, jaj, szpinaku, sera, jabłek i t. p. Okazało się, że we wszystkich tych wypadkach odgrywała rolę nadwrażliwość organizmu wobec pewnych środków żywności, znana skądinąd także i w wypadkach astmy, pokrzywki, kolki, kataru i t. d. Przez odpowiednią dietę udało się zapobiec niebezpiecznym atakom sercowym, powstałym na tle anginy pectoris. Ten sam rezultat dał się osiągnąć bez diety metodą, wypracowaną przez Luithiena i Urbacha, stosowaną w chorobach, wywołanych nadwrażliwością. I ta metoda przeciwdziała skutecznie atakom anginy pectoris.

INSTYTUT OPTYCZNY W LENINGRADZIE.

Niedawno leningradzki Instytut optyczny obchodził 15-lecie swego istnienia. Założony pod kierunkiem prof. Rożdźwieńskiego w okresie zaciętej wojny domowej, w r. 1918, był on bodajże pierwszym na świecie instytutem naukowym, poświęconym wszechstronnemu badaniu optyki.

Instytut opracował nowe metody technologiczne szkła, wykrył nowe fizyczne i chemiczne właściwości szkła, nowe chemiczne i mechaniczne sposoby polerowania szkła i kształtowania jego powierzchni, zdołał wytworzyć szkło, przezpuszczające światło, ale nie odbijające go i t. d.

CENTRALNY TEATR CZERWONEJ ARMII W MOSKWIE.

W Moskwie przystąpiono do budowy centralnego teatru czerwonej armii. Teatr, obliczony na 3000 widzów i 150 ludzi orkiestry, będzie zbudowany w formie pięcioramiennej gwiazdy i otoczony będzie kolumnadą z 70 kolumn wysokości 18,5 mtr. W pięciu rogach gwiazdy staną rzeźby, odtwarzające piechotę, kawalerię, artylerię, lotnictwo i wojsko motorowe. Na szczycie gmachu staną 18-metrowa figura sowieckiego żołnierza. Budowa ma zostać ukończona w sierpniu 1936 r.

CUDZOZIEMCY NA WYŻSZYCH UCZELNIACH SOWIECKICH.

Komisariat ludowy oświaty zezwolił na przyjmowanie cudzoziemców na wyższe uczelnie sowieckie. Studenci obokkrajowcy muszą odpowiadać warunkom stawianym obywatelom sowieckim (odpowiednie pochodzenie klasowe i t. p.). Egzamin wstępny cudzoziemcy mogą zdawać w języku ojczystym — natomiast w ciągu roku muszą zdać egzamin z języka i literatury rosyjskiej.

DRUKARNIA „ROBOTNIK”

Warecka 7

przyjmuje

wszelkie zamówienia w zakresie drukarstwa wchodzące.

SPECJALNOŚĆ:

CZASOPISMA

Wykonanie szybkie i dokładne

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnośnieniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnośnienia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr. CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajnie gr. 20, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20 gr. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-cio szpaltowy, układ zwyczajnych 10-cio szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.